

Sygn. akt III U 822/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2020r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 marca 2020r. w Suwałkach

sprawy **D. K. (obecnie O.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie

w związku z odwołaniem D. K. (obecnie O.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 17 lipca 2019 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie.**

2. **zasądza od D. K. (obecnie O.) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 822/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 17.07.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, że D. K., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od 16.11.2018r. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu

Organ rentowy wskazał, iż D. K. figuruje w ewidencji jako osoba prowadząca działalność gospodarczą od 02.01.2012r., której zakresem jest działalność fizjoterapeutyczna. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych od 02.01.2012r. do 16.11.2017r. i od 16.11.2018r., a do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od 02.01.2012r. do 31.08.2013r., od 01.10.2013r. do 31.12.2013r., od 06.03.2014r. do 16.11.2017r. i od 16.11.2018r.

W dokumentach rozliczeniowych za listopad i grudzień 2016r. D. K. zadeklarowała składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru 10.137,50zł, a za okres od stycznia do czerwca 2017r. od podstawy wymiaru 10.657,50 zł.

Następnie od 03.07.2017r. do 16.11.2017r. wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego, a od 17.11.2017r. do 15.11.2018r. z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

W dacie wydania decyzji D. K. przebywała na zasiłku chorobowym począwszy od 20.12.2018r., a wypłacone świadczenia z funduszu chorobowego zostały naliczone od wysokich podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

W 2017r. na 365 dni możliwych do prowadzenia działalności D. K. wykazywała zdolność do jej prowadzenia przez 183 dni. Kwota pobranych zasiłków to 38.959,60 zł. Natomiast w 2018r. na 365 dni możliwych do prowadzenia działalności wykazywała zdolność do jej prowadzenia przez 34 dni, zaś kwota pobranych zasiłków to 60.173,44 zł. Kwota pobranych zasiłków od stycznia 2019r. do czerwca 2019r. to 39.410zł.

Z informacji z Urzędu Skarbowego w O. wynikało, że za 2012r. D. K. wykazała przychód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 17.767.00 zł, za 2013 r. – 16.630zł, za 2014r. – 20.038zł, za 2015r. – 43.165zł, za 2016r. -38.415.00 zł, za 2017r. – 19.735zł. Za 2018r. nie wykazała przychodu. Ponadto w całym okresie prowadzenia działalności gospodarczej nie zatrudniała pracowników.

Praktyka tymczasem polegająca na deklarowaniu wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz cykliczne zgłaszanie roszczenia o wypłatę zasiłku (chorobowego i macierzyńskiego), przy znikomych okresach prowadzenia działalności gospodarczej wzbudziły wątpliwości Zakładu co do rzeczywistego prowadzenia przez D. K. działalności gospodarczej. Zdaniem Zakładu jej postępowanie jako płatnika składek nie spełnia cech prowadzenia działalności gospodarczej, a celem było pozyskanie świadczeń z systemu ubezpieczeń społecznych. Przeprowadzona kontrola wykazała, że od 16.11.2018r. D. K. nie wykonywała żadnych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie fizjoterapii - nie świadczyła żadnych usług, nie wykazała żadnego przychodu. Wypowiedziała umowę najmu lokalu, w którym prowadzona była działalność gospodarcza, a cały sprzęt jest przechowywany w jej rodzinnym domu. Od 16.11.2018r. działalność jej była nastawiona jedynie na osiąganie zysków z tytułu świadczeń wypłacanych z ubezpieczenia chorobowego, a nie zysków z przedmiotu prowadzonej działalności. Jej zysk to wypłacone zasiłki chorobowe i macierzyński. Na zamiar zgłoszenia działalności gospodarczej niezwiązany z chęcią osiągnięcia z niej zysku wskazuje wielkość deklarowanych przez D. K. podstaw składek na ubezpieczenia społeczne.

W związku z takim stanem rzeczy organ rentowy wskazał, iż ubezpieczenia społeczne nie zależą od oświadczenia woli osoby wnoszącej o ubezpieczenie, lecz od spełnienia warunku wynikającego wprost z przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jedynie więc podjęcie wykonywania działalności gospodarczej (faktyczne jej wykonywanie) powoduje nawiązanie stosunku ubezpieczenia społecznego z mocy prawa, niezależnie od woli zainteresowanego podmiotu.

Analiza i ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkowałą zatem przyjęciem przez organ rentowy, że zgłoszona przez D. K. działalność gospodarcza od 16.11.2018r. tj. od dnia zakończenia okresu przebywania na zasiłku macierzyńskim od 17.11.2017r. do 15.11.2018r. nie wykazuje cech funkcjonalnych działalności gospodarczej, tj. zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Okoliczności sprawy wskazują, że jej zgłoszenie do ubezpieczeń z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jest tylko „sztucznie utrzymywanym tytułem” w celu stworzenia podstawy do uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Przesądza o tym brak cech funkcjonalnych działalności takich jak: zarobkowość, zorganizowanie i ciągłość. Samo zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych i opłacanie składek nie stanowi wystarczających przesłanek do uznania, że płatnik prowadzi działalność gospodarczą, stanowiącą tytuł do ubezpieczeń społecznych.

W odwołaniu od tej decyzji D. K. domagała się jej zmiany i ustalenia, że od 16.11.2018r. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Wskazała, iż prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) w O.. Rozpoczęcie działalności gospodarczej nastąpiło od dnia 02.01.2012r. i już w tamtym okresie legitymowała się tytułem zawodowym technika fizjoterapii oraz doświadczeniem zawodowym, które w latach prowadzenia działalności

gospodarczej, rozszerzyła doszkalając się na kursach związanych z fizjoterapią, a w 2017r. obroniła tytuł licencjata w Wyższej Szkole (...) w B. w zakresie nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej. Nieprzerwanie, od czasu rozpoczęcia działalności gospodarczej podejmowała stale, profesjonalne, samodzielne, podporządkowane zasadzie racjonalnego gospodarowania, w celu zarobkowym, charakteryzujące się trwałością i zorganizowaniem, działania gospodarcze, tj. zakupiła sprzęt do pracy, wynajęła lokal, zawierała umowy o współpracy oraz świadczyła usługi dla klientów indywidualnych.

W okresie prowadzenia działalności gospodarczej tylko okazjonalnie, z uwagi na sezonowe zachorowania, korzystała z zasiłku chorobowego. Dopiero okres pierwszej ciąży wywołał taki stan zdrowia, który wymagał dłuższego okresu korzystania z zasiłku chorobowego co trwało od dnia 03.07.2017r. do dnia 16.11.2017r. - zatem po ponad 5 latach prowadzenia działalności gospodarczej. Narodziny pierwszej córki wiązały się z pobytem na zasiłku macierzyńskim w okresie od dnia 17.11.2017r do dnia 15.11.2018r. Okres pobytu na zasiłku chorobowym i macierzyńskim wywołał konieczność rozwiązania umowy na wynajem lokalu do prowadzenia działalności. Od dnia 16.11.2018r. przystąpiła jednak do czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, tj. odnowienia bazy klientów sprzed okresu zasiłku chorobowego czyli sprzed 03.07.2017r. Poinformowała ustnie, telefonicznie i za pośrednictwem osób trzecich dawnych klientów o kontynuowaniu działalności gospodarczej w zakresie masaży i innych zabiegów oraz ćwiczeń usprawniających. Przed podjęciem stałego zlecenia masaży przewiozła jedno z łóżek do masażu do domu klientów - J. O., gdzie miała podjąć zabiegi dla całej rodziny klienta od miesiąca stycznia 2018r. Zgromadziła i przygotowała materiały i urządzenia do wykonywania usług. Podjęła działania zmierzające do poszukiwania lokalu do świadczenia usług. Znalazła i przygotowała pod świadczone przez swoją firmę lokal usługowy w O. przy (...), a ostatecznie podpisała w dniu 05.12.2019r. umowę na jego wynajem z Firmą (...)

Nagle i niespodziewanie jednak, z uwagi na złe samopoczucie, dnia 20.12.2018r udała się na wizytę lekarską do Polikliniki (...)w B.. Z uwagi na zły stan zdrowia i zagrożenie ciąży (jej druga córka urodziła się z wadą serca) została decyzją lekarza ginekologii skierowana na zwolnienie lekarskie, na którym przebywała do dnia narodzin drugiej córki.

Z powodu nagłej i niespodziewanej decyzji lekarza ginekologa, uniemożliwiającej kontynuowanie działalności gospodarczej, rozwiązała za porozumieniem umowę najmu lokalu usługowego w O. przy (...)

Powyższe okoliczności i dowody jednoznacznie wskazują, że od dnia 16.11.2018r. podjęła prowadzenie działalności gospodarczej, a z uwagi na długotrwałą nieobecność na rynku usług masażu i innych zabiegów oraz ćwiczeń usprawniających, odbudowanie bazy klientów wymagało czasu i działalności reklamowej oraz przygotowania miejsca wykonywania usług. Te wszystkie czynności nieprzerwanie wykonywała oraz przede wszystkim ustaliła terminarz zaplanowanych zabiegów. Przerwanie czynności wywołało zdarzenie nagłe i niespodziewane jak zagrożona druga jej ciąża.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji podkreślając, iż - jak stanowi art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym, podlegają osoby, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Z mocy art. 12 ust. 1 osoby te podlegają, również ubezpieczeniu wypadkowemu. Dodatkowo też zaakcentował okoliczności związane z podwyższeniem przez odwołującą się podstawy wymiaru składek w sposób przekraczający jej roczny dochód. Z tego względu wskazał, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z 05.10.2017r., I UK 395/16 , iż inaczej należy ocenić sytuację, w której od początku wymiernym, stałym i złożonym z góry kosztem, nieznajdującym pokrycia w przewidywanych zyskach, staje się opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości znacznie przekraczającej obowiązujące minimum. Takie mnożenie kosztów prowadzonej działalności nieuzasadnione jest bowiem potrzebą inwestowania w podjęte przedsięwzięcie celem jego perspektywicznego rozwoju.

W kontekście tak mało dochodowej działalności zadeklarowanie nadmiernie wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) wskazuje, że celem ubezpieczonej było uzyskanie bardzo wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, niewspółmiernych do opłaconych składek.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego nie można uznać było.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w związku z zawarciem w dniu 30.08.2019r. związku małżeńskiego przez odwołującą się z T. O., nastąpiła zmiana jej nazwiska na O..

W sprawie bezsporne były okoliczności związane z wysokością osiągniętych przez odwołującą się dochodów i przychodów od początku zarejestrowania działalności gospodarczej do 2018r. Między stronami nie było również sporu co do okresów zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego czy też zdrowotnego. Nie było także sporne kiedy i jakich powodów odwołująca się była niezdolna do wykonywania działalności gospodarczej oraz w jakich okresach korzystała ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Sąd nie dopatrył się tu jakichkolwiek rozbieżności i z tego względu nie zachodzi potrzeba ich ponownego przytaczania.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wskazuje natomiast, iż od 16.11.2018r. odwołująca się nie prowadziła działalności gospodarczej, a tym samym decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Odwołująca się prowadziła działalność gospodarczą jednoosobowo, nie zatrudniała nigdy żadnego pracownika, w zakresie usług masażu. W tym zakresie posiada odpowiednie przygotowanie merytoryczne i zawodowe.

Przed spornym okresem (tj. od 17.11.2017r. do 15.11.2018r.) była na zasiłku macierzyńskim w związku z urodzeniem dziecka. Po jego zakończeniu nie podjęła jednak działalności gospodarczej. Taka konkluzja wyłania się z oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Przede wszystkim brak jest jakichkolwiek dowodów podjęcia przez odwołującą się działalności gospodarczej. Działalność została przez nią zupełnie zarzucona na okres , gdy zaszła w pierwszą ciążę i od 03.07.2017r. do 16.11.2017r. przebywała na zasiłku chorobowym a następnie zasiłku macierzyńskim. Od 16.11.2018r. nie podjęła natomiast żadnych rzeczywistych działań, które wskazywałyby nie tyle na chęć kontynuowania się działalności gospodarczej, ale jej prowadzenie.

Odwołująca się wskazywała, że po 16.11.2018r. przystąpiła do odnowienia bazy klientów, którzy korzystali z jej usług. W tym celu wykonywała telefony i wydrukowała ulotki reklamowe. Co do wykonanych telefonów, to nie zostały w tym zakresie przedstawione żadne dowody i wszystko opierało się na twierdzeniach odwołującej się. Podobnie było z materiałami reklamowymi, które odwołująca się miała zamówić u świadka D. M.. Świadek ten miała wykonywać ulotki, materiały reklamowe dla odwołującej się ale również męża odwołującej się, który prowadzi biuro rachunkowe. Odwołująca się jednak takich materiałów nie złożyła, które jej pozostały. Nie posiadała też faktury na ich zamówione, gdyż umowa była taka ,że za wydrukowanie tych materiałów odwołująca się miała wykonać masaże D. M., która to w zeznaniach potwierdziła. Zeznania tego świadka Sąd ocenił jednak jako mało wiarygodne i sprzeczne ze sobą. Świadek bowiem wskazywała również, że miała u odwołującej się jeszcze wcześniej wykupiony karnet na masaże. Nie wykorzystwała go, bo odwołująca się odwołała wizytę. Zatem należy zakładać , że odwołująca się była już z tego tytułu winna świadkowi zaległe masaże. Następnie zaś, w toku zeznań na okoliczność wykonywania usług reklamowych, świadek zeznała, że umówiła się z odwołującą, że za ulotki również „zapłaci” masażem. Do zapłaty jednak nie mogło dojść, gdyż od 20.12.2018r. odwołująca się ponownie stała się niezdolna do pracy. Zatem wobec świadka – przyjmując za wiarygodne zeznania o posiadaniu karnetu i opłacie zamiast faktury w formie masażu – odwołująca się posiada zadłużenie Wskazuje to więc na niewiarygodność zeznań tego świadka, gdyż opisane przez nią zdarzenia miały na celu jedynie uwiarygodnić twierdzenia odwołującej się. Należy zaznaczyć, że nie zostały przedstawione żadne dowody istnienia karnetu, zaś bez komentarza należy zostawić twierdzenia, że świadek za świadczone usługi nie wystawia faktur. Wskazać tu przecież trzeba, że jeżeli ktoś wznawia działalność gospodarczą po tak długiej jak w przypadku odwołującej się przerwie, to ją praktycznie zaczyna na nowo organizować. Stara się więc o tego dowody w postaci choćby wystawionych faktur zakupu materiałów, bądź usług. Tego tymczasem w odniesieniu do odwołującej się jest brak.

Co do bazy klientów i podejmowania przez odwołującą się działań w tym zakresie po 16.11.2018r. to Sąd na jej wniosek przeprowadził dowód z zeznań świadków: A. C., A. D. (klientka biura rachunkowego męża odwołującej się), J. D. (szwagra świadek A. D.), M. M., K. M. i wspomnianej już wcześniej D. M.. Z zeznań tych wszystkich osób wynika, że kiedyś byli klientami odwołującej się i zjściu przez nią w pierwszą ciążę przestali korzystać z jej usług. Co wydaje się logiczne. Natomiast zeznawali, że po 16.11.2019r. wszyscy zgłosili się do odwołującej się na masaż, ale do wykonania usługi nie doszło, bo odwołująca się odwołała wizytę i już więcej się z nią nie kontaktowali. Sąd również w tym względzie uznał te zeznania za mało wiarygodne. Przede wszystkim trudno uznać za wiarygodne aby nawet po uzyskaniu od odwołującej się telefonnie, że wznowia ona działalność, od razu chcieli skorzystać z jej usług. Należy mieć na uwadze, że masaże te mają charakter leczniczy zatem powstaje pytanie czy u Tych osób występowała potrzeba skorzystania z takich usług. Jeżeli taka potrzeba występowała, to czy w czasie niewykonywania przez odwołującą tego usług w ogóle – co trwało kilkanaście miesięcy – nie korzystali z usług innych masażystów. Co więcej u odwołującej się wystąpiła długa przetrwa w pracy, mimo że twierdziła iż trenowała masaże na mężu czy teściowej, to jednak w okolicznościach sprawy trudno uznać za wiarygodne, aby doszło do tak szybkiego nawiązania współpracy ze świadkami. Oczywiście należy zaznaczyć, że odwołująca się nie przedłożyła dowodów, iż świadkowie ci byli kiedyś jej klientami, ale Sąd już nie analizował głębiej tej okoliczności. Istotne jest bowiem, że rzekome rozpoczęcie przez odwołującą się działalności zbiegło się z leczeniem jej poważnego schorzenia onkologicznego, a świadczone przez nią usługi są usługami wymagającymi dużej siły fizycznej i dobrej koordynacji. Należy mieć na uwadze, że masaż wykonywany przez odwołującą ma na celu nie tyle poprawienie ogólnego samopoczucia pacjenta ale często leczenie konkretnych stanów chorobowych. Oczywiście, nie było wówczas przeciwwskazań medycznych, jednak są to okoliczności, które Sąd musiał mieć na uwadze i w kontekście stawianych zarzutów oraz stanowiska odwołującej, szczegółowo rozważyć. W przypadku wszystkich świadków była przez nich prezentowana opcja, że chcieli od razu skorzystać z jej usług pod koniec 2018r. ale ostatecznie żaden ze świadków masażu nie miał wykonanego. Poza tym gdyby nawet uznać, że świadkowie byli telefonicznie umówieni na wizytę, chociaż jak wcześniej wskazano na tą okoliczność bilingów telefonicznych odwołująca się dla konfrontacji nie przedstawiła, to nie oznacza od razu prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołująca się mogła wszakże umówić na wizyty bez zamiaru zrealizowania usług, gdyż z zamiarem szybkiego ich odwołania. Przy uznaniu zaś aby ktoś rzeczywiście prowadził działalność gospodarczą niezbędne są fakty potwierdzające wykazanie jakichkolwiek usług, a nie tylko zamiar ich wykonywania.

Kolejną okolicznością z tym związaną, a więc z rzekomym podjęciem przez odwołującą się działalności gospodarczej po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego, była kwestia kasy fiskalnej. Zgodnie z wyjaśnieniami odwołującej się, nie korzystała z niej, co w okolicznościach sprawy dodatkowo wzmacnia argumentację organu rentowego. Trzeba tu zresztą podnieść, że aby odwołująca się mogła korzystać z kasy fiskalnej po tak długiej przerwie winna dokonać jej przeglądu technicznego. Tymczasem z dokumentacji tego dotyczącej po przeglądzie kasy fiskalnej odwołującej się 30.01.2017r. jej ponownego przeglądu dokonała aż 11.03.2019r. (k. 85-89). Tymczasem gdyby odwołująca się mogła korzystać z kasy fiskalnej od 16.11.2018r. winna zawczasu o to zadbać, aby na ta właśnie datę mieć jej przegląd techniczny. Wszystko to więc wskazuje tylko, że odwołująca się ewentualnie tylko pozorowała przygotowanie się do prowadzenia działalności gospodarczej, a nie tym bardziej jej prowadzenia.

Wydawać by się też mogło, że o prowadzeniu działalności gospodarczej świadczą okoliczności podjęcia przez odwołującą się działań w celu wynajęcia lokalu. Ta okoliczność nie była jednak na tyle istotna w świetle powyższych ustaleń, aby przesądzić o skuteczności jej odwołania. Odwołująca się nie posiadała własnego lokum do prowadzenia działalności gospodarczej i musiała korzystać z wynajętego pomieszczenia. Zdaniem Sądu umowa wynajmu lokalu, zawarta ze świadkiem J. O. miała na celu jedynie uwiarygodnienie stanowiska, że po 16.11.2018r. prowadziła działalność gospodarczą. De facto umowa najmu stanowi jedyny dokument, który odwołująca się przedłożyła w ramach odwołania, mający potwierdzić jej wersję. Jego ocena dokonana przez Sąd musiała również uwzględniać okoliczności sprawy. Rozwiązaniem umowy, jak zeznał świadek nastąpiło bez żadnych negatywnych konsekwencji dla odwołującej się. Nie była ona żadnym ryzykiem, która jest cechą prowadzenia działalności gospodarczej. Jego ewentualnie odnowienie i zainstalowanie drążka i drabinek nie powodowało rozpoczęcia działalności gospodarczej.

Organ rentowy prawidłowo zwraca uwagę na cechy działalności gospodarczej jako elementy konieczne do ustalenia przy stwierdzeniu, czy faktycznie mamy do czynienia z działalnością gospodarczą jako tytułem ubezpieczenia. Dla porządku należy w tym miejscu wskazać, że z dniem 30.04.2018r. utraciła moc ustawa z 2.07.2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, a to na mocy przepisu art. 192 ustawy z dnia 6.03.2018r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 650). Jednakże dotychczasowa definicja działalności gospodarczej zawarta w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zachowała swoje podstawowe cechy, gdyż zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6.03.2018r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292) działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Odwołująca się kwestionując twierdzenia organu rentowego o braku faktycznego prowadzenia przez nią działalności gospodarczej winna była właśnie wyżej wymienione cechy działalności wykazać, przedstawiając stosowne ku temu dowody, których ocena dokonana przez pryzmat zasad logiki i doświadczenia życiowego prowadziłyby do konkluzji o istnieniu tytułu ubezpieczeń. Takie dowody jednak nie zostały przedstawione, a ocena materiału, którym Sąd dysponował z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego w żadnej mierze nie mogła doprowadzić do rozstrzygnięcia korzystnego dla odwołującej się.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 21.09.2017 r. sygn. I UK 366/16, ciągłość w działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, tak aby odróżnić prowadzoną działalność gospodarczą od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usługi, które same w sobie nie stanowią lub nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą. Drugi aspekt, wynikający zresztą z pierwszego, to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej. Oba aspekty zależą od zachowania osoby podejmującej działalność gospodarczą. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13.09.2016 r. sygn. I UK 455/15 zwrócono uwagę na element kreujący działalność gospodarczą, jakim jest jej zarobkowy charakter. Wprawdzie generowanie strat przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą, z uwagi na koszty działalności przewyższające dochód, nie przekreśla jej zarobkowego charakteru, ale inaczej należy ocenić sytuację, w której od początku wymiernym, stałym i założonym z góry kosztem, niezajdującym pokrycia w przewidywanych zyskach, staje się opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne w maksymalnej wysokości. Niewątpliwie określając podstawę wymiaru składek na najwyższym poziomie, nie stosuje się do zasady racjonalnego gospodarowania, zaś tak znaczne podwyższenie kosztów prowadzonej działalności, nieuzasadnione jest przecież potrzebą inwestowania w podjęte przedsięwzięcie celem jego perspektywnego rozwoju. Zadeklarowanie najwyższej podstawy wymiaru składek może wskazywać na intencję nie tyle podjęcia i wykonywania zarobkowej działalności gospodarczej, lecz włączenia do systemu ubezpieczeń społecznych w celu uzyskania wysokich świadczeń. Uwypukla się to szczególnie w sytuacji, gdy osoba rozpoczynająca działalność i deklarująca taką podstawę wymiaru składki, ma świadomość, że stan zdrowia czyni ją niezdolną do jej prowadzenia lub, że stanie się tak w bardzo krótkim czasie w związku z urodzeniem dziecka. Zarobkowy charakter musi być nastawiony na zysk, który powinien co najmniej pokryć koszty założenia i prowadzenia przedsięwzięcia. Decydujące znaczenie ma cecha polegająca na uczestnictwie w obrocie gospodarczym, zawodowy charakter tej działalności, powtarzalność podejmowanych działań i ukierunkowanie na reguły racjonalnego gospodarowania (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 6.12.1991 r., III CZP 117/91 i uchwałę Sądu Najwyższego z 23.02.2005 r. sygn. III CZP 88/04). Zarobkowy charakter działalności gospodarczej stanowi podstawową, konstytutywną cechę tej działalności

Zdaniem Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy z dniem 16.11.2018r. nie nastąpiło prowadzenie zawodowej działalności gospodarczej przez odwołującą się w celach zarobkowych oraz w sposób zorganizowany i ciągły. Odwołująca się nie wykonała usługi stanowiącej podstawę jej działalności. Nie wykazała poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych ze wznowieniem działalności. Dowody, które zgłosiła miały jedynie upozorować działalność gospodarczą.

Mając więc na uwadze wszystkie poczynione powyżej ustalenia i ich prawną ocenę oraz treść powołanych przepisów, Sąd w myśl art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc w zwi z art. 99 kpc i § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265 j.t.).

Mt/PW